

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobce: N. N., státní příslušnost X
pobytem X

zastoupen advokátem Mgr. Zdeňkem Smrčkem
sídlem Opletalova 1418/23, Praha 1

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. MV-189380-5/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce dne 25. 8. 2021 podal u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „**ministerstvo**“) žádost o vydání zaměstnanecké karty. Dne 2. 8. 2022 se dostavil na pracoviště ministerstva za účelem zjištění stavu své žádosti. Tehdy mu bylo sděleno, že jeho žádost byla rozhodnutím ministerstva ze dne 22. 3. 2022, č. j. OAM-60704-16/ZM-2021 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“) v souladu s § 46 odst. 6 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

(dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“) zamítnuta pro nesplnění podmínky dle § 42g odst. 2 písm. b) věty před středníkem tohoto zákona.

2. Žalobce podal dne 22. 9. 2022 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání spojené se žádostí o navrácení v předešlý stav, resp. o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání. Tu odůvodňoval nesprávným doručováním veřejnou vyhláškou. Usnesením ze dne 11. 10. 2022, č. j. OAM-60704-22/ZM-2021, nejprve ministerstvo zamítlo žádost o prominutí zmeškání lhůty; odvolání proti tomuto usnesení bylo rozhodnutím žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. MV-189380-4/SO-2022 zamítnuto a usnesení bylo potvrzeno. Rozhodnutím žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j. MV-189380-5/SO-2022 pak bylo v návaznosti na to jako opožděné zamítnuto odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
3. Pro úplnost soud na tomto místě uvádí, že žalobce se svou žalobou domáhal zrušení obou výše uvedených rozhodnutí žalované (č. j. MV-189380-4/SO-2022 a č. j. MV-189380-5/SO-2022). V části směřující proti rozhodnutí žalované ve věci prominutí zmeškání lhůty byla žaloba usnesením zdejšího soudu ze dne 26. 1. 2023, č. j. 18 A 99/2022 - 27, odmítnuta, neboť toto rozhodnutí je jako úkon předběžné povahy ze soudního přezkumu vyloučeno (současně bylo rozhodnuto o nepřiznání odkladného účinku žaloby).
4. Soud tak soudnímu přezkumu podrobil pouze v záhlaví označené rozhodnutí žalované (dále jen „**napadené rozhodnutí**“) a společně s ním v režimu § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal i rozhodnutí ve věci prominutí zmeškání lhůty.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci v souladu s § 169a zákona o pobytu cizinců doručeno veřejnou vyhláškou dne 11. 5. 2022. Lhůta k podání odvolání tak skončila dne 26. 5. 2022. Žalobce podal odvolání až dne 22. 9. 2022, a nedodržel tak odvolací lhůtu. S ohledem na zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost se žalovaná obsahem odvolání dále nezabývala. Dodala, že neshledala důvody pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí.

II. Žaloba

6. Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil správní žalobou a zdůraznil, že mu ministerstvo vadně doručovalo veřejnou vyhláškou. Ačkoli žalobce nebyl ve veřejné vyhlášce správně označen, ministerstvo dne 27. 5. 2022 na rozhodnutí vyznačilo doložku právní moci.
7. K otázce doručování žalobce uvedl, že písemností ze dne 26. 11. 2021 byl ministerstvem vyzván, aby se vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí, přičemž tato výzva byla nejprve zaslána na adresu žalobce X. Byť na této adrese žalobce měl řádně označenou poštovní schránku, byla písemnost z neznámých příčin ministerstvu vrácena z důvodu, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Předmětnou výzvu následně doručovalo ministerstvo žalobci veřejnou vyhláškou. Ve veřejné vyhlášce ale ministerstvo žalobce nesprávně označilo – místo skutečného bydliště na adrese X uvedlo neexistující adresu X. Žalobce zdůraznil, že vzhledem k tomu, že mu nebyla uvedená výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí řádně doručena, nemohl také uplatnit právo vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „**správní řád**“). V dané souvislosti též namítl, že jej ministerstvo v rozporu se zákonem nevyzvalo k odstranění vad jeho žádosti.

8. Stejně pochybení učinilo ministerstvo i při doručování prvostupňového rozhodnutí. Žalobce upozornil, že oznámení o možnosti převzít písemnost musí z pohledu označení věci a účastníků splňovat stejné náležitosti jako samotná písemnost.
9. Konečně žalobce uvedl, že dosáhl věku 21 let a na území ČR pobývá legálně od roku 2019. Je ruským občanem, a plně se tak na něj podle ruských předpisů vztahuje branná povinnost. V důsledku rozhodnutí správních orgánů se žalobce bude muset do Ruska vrátit, a hrozí mu tak mobilizace a nucená účast ve válečném konfliktu na straně útočníka, resp. trestní stíhání za odmítnutí rozkazu k mobilizaci. Rozhodnutí správních orgánů jsou tak nepřiměřeným zásahem do jeho osobního života, s čímž se ale žalovaná nevypořádala a ani k tomu nepřihlížela.
10. Žalobce navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

III. Vyjádření žalované

11. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na napadené rozhodnutí. Konstatovala, že žalobní námitky se shodují s námitkami odvolacími. Upozornila, že odvolání bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto pro opožděnost, proto se jím žalovaná věcně nezabývala – toliko se omezila na posouzení jeho včasnosti.
12. Žalovaná uvedla, že ministerstvo doručovalo výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí v souladu s § 169a zákona pobytu cizinců na adresu evidovanou v informačním systému cizinců. Poštovní zásilka byla ministerstvu vrácena i s neodtrženým poučením a s poznámkou, že adresát je na uvedené adrese X neznámý. Ministerstvo tak poté v souladu s § 169a odst. 2 zákona o pobytu cizinců doručovalo veřejnou vyhláškou.
13. Žalovaná uznala, že ministerstvo ve veřejné vyhlášce pochybilo nesprávným uvedením názvu ulice. Číslo domu, PSČ a město ovšem uvedlo správně. Nesprávné označení ulice bylo písařskou chybou, která nemá na zákonnost doručení vliv. Podle žalované nebylo vyloučeno, aby se žalobce s předmětnými písemnostmi seznámil. Dodala, že podle § 177 zákona o pobytu cizinců se totožností cizince rozumí prokázání jména, příjmení, dne, měsíce a roku narození a státního občanství nebo posledního trvalého bydliště mimo území; nikoli adresa místa pobytu na území.
14. Řízení o žádosti je ovládáno zásadou dispoziční a podle žalované žalobci nic nebránilo zjistit si stav řízení o své žádosti ve smyslu § 38 správního řádu požádáním o nahlížení do spisu nebo písemným dotazem na stav řízení ve smyslu zásady „bdělým náleží práva“.
15. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí žalované soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, přičemž dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

17. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení na nařízení jednání sami netrvali (souhlas žalobce byl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. presumován). Soud nenařizoval jednání ani za účelem dokazování, neboť při posouzení věci bylo možné vyjít z podkladů ve správním spise, jímž se samostatně nedokazuje. Vzhledem k povaze věci, která se vztahuje k trvání oprávnění žalobce pobývat na území ČR, ve spojení s procesní povahou řešené otázky (žalovaná odvolání žalobce dosud věcně neposuzovala), soud o věci rozhodl přednostně ve smyslu § 56 odst. 1 s. ř. s.
18. V projednávané věci bylo předmětem soudního přezkumu rozhodnutí žalované, kterým zamítla odvolání žalobce podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné. To se také promítá i do rozsahu soudního přezkumu takového rozhodnutí. Pokud je odvolání zamítnuto pro opožděnost (či nepřípustnost), odvolací orgán jej věcně neposuzuje. Obdobně pak i správní soudy na základě žalobních námitek pouze přezkoumávají, zda správní orgán správně vyhodnotil nedostatek procesních podmínek pro meritorní posouzení odvolání (zde opožděnost), a zda žalobce tedy nebyl zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009 - 91, č. 2127/2010 Sb. NSS, či ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111).
19. Městský soud se tak mohl v projednávané věci zabývat přezkumem napadeného rozhodnutí toliko prizmatem včasnosti podaného odvolání (popřípadě důvodností žádosti o prominutí zmeškání úkonu). Nemohl ovšem přihlížet k namítaným vadám v postupu ministerstva, jež mělo pochybit, pokud žalobce nevyzvalo k odstranění vad žádosti, resp. mu účinně neumožnilo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí či námitkám poukazujícím na nepřiměřený zásah do soukromého života žalobce.
20. Soud se proto zaměřil na posouzení námitek proti procesu doručování. Tím argumentoval žalobce již v odvolání a o vady doručování opíral i důvody žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Ministerstvo podle něj pochybilo jak při doručování poštou, tak veřejnou vyhláškou. V tomto ohledu musel soud posoudit i) kam mělo být žalobci primárně doručováno, ii) oprávněnost „přestupu“ z doručování poštou na doručování veřejnou vyhláškou a iii) dopad vad zveřejněného oznámení na účinnost doručení veřejnou vyhláškou.
21. Soud připomíná, že podle správního spisu byly žalobci veřejnou vyhláškou doručovány dvě písemnosti – výzva pro uplatnění práva podle § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 26. 11. 2021 a prvostupňové rozhodnutí. Výzva byla žalobci nejprve doručována do vlastních rukou na adresu X. Obálka s písemností byla ministerstvu vrácena v původní podobě, a to včetně neodtrženého prohlášení doručujícího orgánu, na kterém není žádná z možností zaškrtnuta. Na druhé straně obálky na „Prohlášení v případě vrácení zásilky“ poštovní doručovatel pouze bez dalšího označil důvod vrácení zásilky, že adresát je na uvedené adrese neznámý s přidáním razítka a podpisu poštovního doručovatele. Ministerstvo přistoupilo k doručování veřejnou vyhláškou. Žalobce byl v oznámení o možnosti převzít písemnost identifikován uvedením jména a příjmení účastníka řízení ve tvaru N., N., data narození X, státní příslušnosti X a bytem: X, čísla jednacího a popsáním předmětné písemnosti.
22. Rovněž prvostupňové rozhodnutí ministerstvo stejným způsobem nejprve prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb adresovalo na výše uvedenou adresu X. Dne 28. 3. 2022 byla písemnost ministerstvu vrácena z totožného důvodu (adresát je na předmětné adrese neznámý). I v tomto případě se zásilka ministerstvu vrátila spolu s neodtrženým poučením.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Ministerstvo tak doručovalo i prvostupňové rozhodnutí veřejnou vyhláškou, kterou byla žalobci oznámena možnost převzít si předmětnou písemnost, a to rovněž s uvedením, že tato byla adresována na adresu X. Ostatní identifikace byla totožná jako u první výše uvedené veřejné vyhlášky. Oznámení o možnosti převzít si písemnost bylo na úřední desce ministerstva vyvěšeno dne 26. 4. 2022 a svěřeno bylo dne 12. 5. 2022. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo žalobci veřejnou vyhláškou doručeno dne 11. 5. 2022 (15. dnem po vyvěšení).

23. Soud podotýká, že ministerstvo původně doručovalo na správnou adresu a postupovalo v souladu se zákonem i tehdy, pokud následně doručovalo veřejnou vyhláškou.
24. Zákon o pobytu cizinců pro řízení v projednávané věci obsahuje speciální úpravu doručování. Podle § 169a odst. 1 platí, že *doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona (...) písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území*. Předmětné ustanovení tak propojuje adresu evidovaného, resp. ohlášeného místa pobytu s adresou, na kterou správní orgán doručuje písemnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 Azs 283/2020 - 30). Nedošlo-li k převzetí písemnosti cizincem nebo k jejímu doručení fikcí, doručuje se podle odstavce druhého veřejnou vyhláškou. Jinak řečeno, pokud se na adresu podle odstavce prvního nepodaří cizinci účinně doručit, správní orgán bez dalšího doručuje veřejnou vyhláškou. Není povinen zjišťovat novou či nenahlášenou adresu místa pobytu cizince (k tomu přiměřeně srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2019, č. j. 4 Azs 92/2019 - 27).
25. Ze správního spisu soud seznal, že ve výpisech z evidence cizinců ze dne 25. 8. 2021 a 26. 11. 2021 měl žalobce od 25. 8. 2021 aktuální místo pobytu nahlášeno na adrese X. Kolonka „do“ na předmětných výpisech nebyla vyplněna. Totožnou adresu žalobce uvedl v části E formuláře o vydání zaměstnanecké karty i jako adresu pro doručování v části F téhož formuláře. Podle dokladu o zajištění ubytování vystaveného vlastníkem nemovité věci na uvedené adrese zde měl žalobce mít poskytnuto ubytování na dobu od 21. 8. 2021 do 20. 8. 2022. Ze správního spisu dále vyplývá, že žalobce jinou adresu místa pobytu před vydáním prvostupňového rozhodnutí neuvedl. To přesto, že si musel být vědom probíhajícího řízení, které sám inicioval.
26. Ministerstvo tak žalobci podle soudu důvodně jak výzvu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, tak prvostupňové rozhodnutí doručovalo na adresu evidovanou podle § 158 odst. 3 citovaného zákona v informačním systému cizinců. Ze správního spisu ostatně nevyplývá jediná indicie, že by žalobce měl hlášen pobyt na jiné adrese, než na adrese X, a ani žalobce tuto skutečnost nijak nevyvrací; sám naopak tvrdí, že měl na adrese X řádně označenou schránku (a nerozumí proto tomu, proč byl označen za na adrese neznámého).
27. Pokud jde o následný „přechod“ z doručování na evidovanou adresu cizince na doručování veřejnou vyhláškou, postup ministerstva byl přesně v souladu s § 169a odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Je zřejmé, že žalobce si doručované zásilky nepřevzal, stejně tak je zřejmé, že poštovní doručovatel zásilky vrátil ministerstvu s tím, že žalobce je na předmětné adrese neznámý – nezanechal tak na místě poučení o možnosti vyzvednutí zásilky, a tu tak nebylo možné doručit ani fikcí podle § 23 a 24 správního řádu. Proto následně ministerstvo doručovalo veřejnou vyhláškou.

28. Ohledně nemožnosti účinného doručení na adresu v Teplicích svědčí i ta skutečnost, že ministerstvo se o to neúspěšně pokoušelo opakovaně: i přes první neúspěšný pokus o doručení výzvy totiž přistoupilo i v případě prvostupňového rozhodnutí k doručování na předmětnou adresu. V odstupu několika měsíců se ovšem zásilka vrátila opět z důvodu, že adresát je neznámý. To také prakticky vylučuje možnost případného omylu doručovatele. Žalobce (i v rámci důvodů pro prominutí zmeškání lhůty) sice opakovaně tvrdil, že na předmětné adrese měl řádně označenou poštovní schránku, své tvrzení však nijak nerozvedl a zejména nijak nedoložil. Pochybnosti v tomto ohledu vyvolává ostatně též skutečnost, že z pozdějšího výpisu z evidence cizinců vyplývá, že žalobce měl na předmětné adrese evidovanou adresu jen do 31. 8. 2021.
29. Doručování veřejnou vyhláškou lze v projednávané věci považovat také za účinné.
30. Hlavním důvodem, proč žalobce rozporoval účinnost doručení veřejnou vyhláškou (a proč žádal o prominutí zmeškání lhůty), byl omyl v oznámení o možnosti převzít písemnost spočívající v nesprávném uvedení adresy pobytu žalobce, neboť ministerstvo uvedlo název ulice jako K., namísto K. Toto pochybení mělo podle žalobce za následek nezákonnost doručování veřejnou vyhláškou.
31. Soud předesílá, že procesnímu postupu žalobce úplně nerozumí, neboť vnímá rozpor v tvrzení, že doručení bylo nezákonné (neúčinné), na straně jedné, a na straně druhé, v podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Žádost o prominutí zmeškání úkonu je totiž relevantní v případě, kdy účastník řízení zmešká lhůtu k učinění určitého úkonu, jež začala skutečně běžet (zde by se jednalo o odvolací lhůtu běžící od doručení prvostupňového rozhodnutí). Potom správní orgán v souladu s § 41 odst. 4 správního řádu zmeškání úkonu promine, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Pokud ovšem bylo doručení nezákonné (neúčinné), k doručení rozhodnutí by vůbec nedošlo, a lhůta k podání odvolání by tak žalobci začala běžet až poté, co se s prvostupňovým rozhodnutím skutečně seznámil (žalobce byl hlavním účastníkem řízení, proto by se na něj nevztahovalo ani omezení § 84 odst. 1 správního řádu).
32. Přesto soud k argumentaci žalobce pro pořádek uvádí, že omyl v adrese jeho pobytu nezpůsobuje neúčinnost doručení veřejnou vyhláškou a nezakládá ani závažný důvod prominutí zmeškání lhůty.
33. Na jednu stranu lze přisvědčit žalobci, že by oznámení (jako jedna z možností doručování veřejnou vyhláškou ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu) mělo z pohledu vymezení předmětu řízení a účastníků naplňovat stejné standardy jako v samotné písemnosti (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 10. 2016, č. j. 22 A 27/2013 - 92). Stejnými náležitostmi (standardy) je ale podle zdejšího soudu nutno rozumět takové náležitosti, které zajistí jednoznačnou identifikovatelnost účastníků a věci (v citované věci tak Krajský soud v Ostravě jako nepřipustné posoudil označení účastníka jen prostřednictvím označení jeho pozemku). V nyní řešeném případě to bylo splněno, žalobce byl v souladu s obecnými požadavky § 68 odst. 2 ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu označen jménem, příjmením, datem narozením i adresou pobytu. Pouhý omyl v označení ulice (K. namísto K.) byl sice vadou, ta však v tomto případě nebyla způsobila zasáhnout žalobcova práva.
34. Soud nemá pochyb, že se žalobce mohl sám i přes tento omyl bezpečně identifikovat podle jména, příjmení a data narození, stejně jako podle označení dané věci. Zároveň i přes to, že název ulice byl zapsán s překlípem (ulice K. se ani na území města T. nenachází), číslo popisné, poštovní směrovací číslo a obec ministerstvo uvedlo správně. Namítaný omyl lze podřadit pod zřejmou nesprávnost – písařskou chybu, jež nebyla překážkou, aby veřejná

vyhláška mohla být účinně doručena tomu, komu byla adresována. Soud nenašel důvod, proč by si žalobce neměl myslet, že veřejná vyhláška byla určena právě jemu. Ostatně, o pravděpodobnosti, že k takové písařské chybě může dojít, se soud přesvědčil i ze sdělení žalobce k dotazu soudu ze dne 5. 1. 2023, v němž sám uvedl, že poslední hlášený pobyt měl na adrese X. Žalovaná taktéž příhodně poukázala na § 177 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jenž definuje, co se rozumí totožností cizince, přičemž adresu na území mezi takové údaje neřadí.

35. Jiný důvod zpochybňující účinnost doručení veřejné vyhlášky žalobce neuvedl. Podle soudu lze tak prvostupňové rozhodnutí považovat za účinně doručené dne 11. 5. 2022, lhůta pro podání odvolání proto skončila dne 26. 5. 2022. Pokud žalobce podal odvolání až dne 22. 9. 2022, je zřejmé, že tak učinil opožděně.
36. Omyl v označení ulice adresy žalobce zároveň nelze považovat ani za závažný důvod prominutí zmeškání lhůty podle § 41 odst. 4 správního řádu. K posouzení důvodů prominutí zmeškání lhůty se již NSS opakovaně vyjadřoval (srov. i žalovanou citovaný rozsudek ze dne 26. 10. 2016, č. j. 8 Azs 57/2016 - 36). Za *závažné důvody* lze považovat například velmi vážný zdravotní stav nebo těžkou osobní či rodinnou situaci, v cizineckých věcech by mohlo jít i o souhrn negativních skutečností na straně cizince (neznalost českého jazyka, spolu nedostatkem právních znalostí a pobytem v přijímacím zařízení; k tomu rozsudek ze dne 30. 6. 2015, č. j. 4 Azs 122/2015 - 23). S ohledem na výše uvedené nelze ovšem za takto závažný důvod, jenž by objektivně žalobci bránil seznámit se s prvostupňovým rozhodnutím, považovat omyl v názvu ulice coby součásti adresy žalobce. Ani v tom proto správní orgány nepochybily. Kromě toho pak žalobce správním orgánům a ani soudu nepředestřel žádné další důvody a okolnosti, pro které zmeškal lhůtu k podání odvolání.

V. Závěr a náklady řízení

37. Na základě shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud jí proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. dubna 2023

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu